

Bogdan TEODORESCU

— *Fiction-Ltd* —

**Și vom muri
cu toții în chinuri**

roman

POLIROM

2019

© 2019 by Editura POLIROM

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Foto copertă: © iStockphoto.com/ivan68

Foto autor: din arhiva personală

www.polirom.ro

Editura POLIROM

Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506

București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1,

et. 1, sector 4, 040031, O.P. 53

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

TEODORESCU, BOGDAN

Și vom muri cu toții în chinuri: roman / Bogdan Teodorescu. – Iași: Polirom, 2019

ISBN: 978-973-46-7798-6

821.135.1

Printed in ROMANIA

— A ajuns. Am auzit toată discuția lor care a început cu următoarea frază, citez: „Dacă m-ai chemat să vorbim politică sau fiindcă ai de gând să faci ceva, orice, legat de politică, plec acum înapoi“.

— Grasul a zis asta?

— Da. Așa, în loc de bună ziua. Și nu a zis-o prietenește! A zis-o apăsător.

— Și omul nostru?

— Întâi l-a întrebat, aproape amuzat, ce i s-a întâmplat. Totul a fost cam brusc. Și cu același ton, Grasul i-a spus că are un dosar penal și că îi stau procurorii pe cap și nu-și permite nicio greșală.

— Grasul are dosar penal? Știai de asta?

— Nu... Păi, n-am discutat ieri sau alaltăieri că i-a lăsat Liderul Democratic Ales în pace, cu toate că și dumneavoastră, și jurnaliștii independenți care sunt cu noi, și societatea civilă responsabilă au cerut să fie arestați și condamnați?

— Stai că aici e ceva ciudat... Cum să aibă asta dosar și noi să nu știm? Cine s-a apucat să-l ancheteze fără autorizația mea? Asta înseamnă că nici Liderul Democratic Ales nu e avizat. De când iau procurorii decizii din astea de unii singuri, fără să stea de vorbă? Ia uite cum aflăm ce ni se întâmplă pe la spate de la persoane despre care spuneam că ne sunt parteneri și prieteni. Se repetă scenariii și nu-mi place. Deloc nu-mi place...

— Să vă zic mai departe?

— Dacă are dosar penal este mai vechi. Ceea ce înseamnă că procurorii sunt pe cont propriu de ceva timp. Acum, înainte de alegeri. Adică ei anticipează că Liderul Democratic Ales nu va mai fi reales și atunci nu mai e cazul să-l bage în seamă.

— Șefu'... Dar care e miza cu Grasul? Nu e nimeni.

— Nu gândi așa. Important aici nu este cine e luat. De luat poate fi luat oricine și oricând. Un dosar se face într-o zi... Important este cine nu anunță cine e luat.

Dacă au ei interesul să-i facă dosar ăstuia e treaba lor, dar trebuie să informeze și să ceară aprobare. O să mă uit foarte atent la subiectul ăsta. Foarte atent, căci este extrem de periculos. Așa... Zi mai departe. Cum a reacționat omul nostru?

— Cum să vă spun... Nu mi s-a părut că i-a păsat. L-a încurajat, dar destul de indiferent. I-a zis ceva de tipul: „Vader, regret că ți se întâmplă și ție“.

— Vader?

— Așa îi spune el Grasului. Vader... De la Darth Vader... Din *Star Wars*, e personajul ăla negativ, cu superputeri, tatăl lui Skywalker. Omul nostru e pasionat rău de subiect. Își cumpărase tot soiul de jucărioare, un set de câni cu scene din film. Știți de *Star Wars*, nu?

— Tu ce zici? Oi fi trăit pe planeta asta până acum și am auzit de *Star Wars* sau m-au teleportat ieri cavalerii Jedi și am nevoie de tine să mă luminezi? Poate, știu eu, forța e numai cu tine?

— N-am spus asta, șefu'...

— Da. N-ai spus. Deci ce a fost acolo?

— Vă raportam că omului nostru nu i-a păsat foarte mult de problemele Grasului.

— E, nu i-a păsat. La cine e, mi-e clar că l-a durut până în pipotă. Dar ce era să facă? Grasul i-a tras-o. Chiar dacă cu argumente. L-a chemat aici să discute politică și să-și rezolve problemele și nu i-a ieșit. Așa că a simulat că nu-i pasă. A mințit, așa cum a făcut mereu. Să nu uiți niciodată. Tot așa, la o masă ca asta am stat și eu cu el și mi-a promis că nu mi se va întâmpla nimic și după numai trei zile au venit ăia la mine la ușă. La mine acasă, cu nevasta și cu toți trei copiii de față. Și tot cirul din presă și toate mizeriile spuse. Acum e rândul lui, numai că pe mine nu m-a lăsat nimeni să-i organizez o petrecere așa cum merita. Eram prieteni și m-a dat la câini.

— Știm, șefu', toate pe care le-ați tras. Dar cum se întoarce roata! Acum sunteți dumneavoastră la butoane și doar un semn să faceți și e praf.

— Lasă asta... Ce s-a mai întâmplat?

— Au vorbit preț de vreo două ore despre sănătate, destul de mult, despre afaceri, familie, nici ăștia nu i-a spus de senegaleză și de copilul înfiat, despre politică, dar, în general, mai mult politică externă.

— Și nu au discutat nimic despre dosarul ăștia?

— Nu.

— Ciudat... Un om îți spune că are cancer, îl întrebi detalii. Nu multe, dar zici ceva. Un om îți zice că are dosar penal și e îngrijorat, îl întrebi detalii. Despre ce e, cât e de grav, ce riscă? Nu e natural ce a fost acolo.

— E corect că a fost ciudat... Omul nostru a făcut și vreo două bancuri legate de soția Liderului Democratic Ales, dar Grasul n-a reacționat în niciun fel.

— Ce bancuri?

— Prostii... Că merge la călărie, că face jogging cu instructori tineri... De astea... Bancuri care circulă și pe net, le spun ăștia pe la televizor. Nimic de la el.

— Bun, și de ce a vrut să se vadă cu Grasul?

— Nu mă prind. Nu i-a propus nimic, nu i-a cerut nimic, nu i-a dezvăluit nimic. Încă o dată, exceptând momentul inițial, unde a fost ceva tensiune, totul a arătat ca o întâlnire între doi foști prieteni, care nu au noutăți să-și spună, dar au trecut prin prea multe împreună ca să nu fie legați unul de altul.

— Mă lași cu psihologia asta de serial TV? Ieri mi-ai venit cu faza cu torsul, acum cu asta... Dacă vreau profilare psihologică, am de unde să o cer.

— Mă scuzați, șefu'... Am zis să vă fac prezentarea completă.

— Da... Ce urmează?

— Cu ce?

— Cu Grasul. Cu omul nostru. Ce mai fac?

— Nimic. Grasul a plecat acasă.
— Nu stătea o noapte?
— Ba da. Dar s-a hotărât să plece și a plecat.
— Și mai ciudat. A dat vreun telefon, a comunicat cu cineva?

— Cine? Grasul?
— Nu... Maică-sa... Normal că Grasul.
— A sunat-o pe nevastă-sa și i-a spus că vine acasă.
— Și asta a comentat ceva?
— Nu... Doar l-a întrebat dacă vrea ceva special de mâncare sau ține regim ca în fiecare seară.

— Deci tu spui că aici nu este nimic?
— Nu am spus asta. Îi monitorizăm în continuare pe toți. Și pe Grasul, și pe nevastă-sa, și pe ceilalți din fosta echipă. Eu am două variante. Ori nu a vrut nimic de la asta și doar s-au văzut, ori, dacă a vrut, asta i-a retezat din start macaroana și atunci a lăsat-o baltă. Plus că e posibil ca aflând că are asta dosar penal să ia în calcul că ar putea fi monitorizat. Inclusiv să se gândească la Grasul ca la un denunțator. În fond, trei sferturi din cazurile de acum sunt bazate pe denunțuri și pe inși care te provoacă și te înregistrează.

— Auzi, și dacă procurorii joacă și ei un joc cu omul nostru? Dacă l-au trimis pe Grasul exact pentru ce spui tu și asta nu a mers până la capăt? Dacă i-au făcut dosar ca să ajungă la omul nostru?

— Asta înseamnă că totul e foarte recent.
— Și mai înseamnă că nu suntem singurii care ne ocupăm de subiectul ăsta și că nici fata aia cu prosoapele nu e întâmplătoare. Am vorbit deja despre ipoteza asta, am verificat, dar nu am aflat nimic în acest sens. Ceilalți spun că nu sunt băgați. Deja devine foarte interesant ce se va întâmpla mâine cu Amanta. Cum se va comporta ea. Va juca alături de el, îl va respinge?

— Șefu'... Cu Grasul nu s-a certat niciodată și asta a reacționat agresiv. Cu sau fără dosar, i-a retezat-o din

start. Pe fata aia a făcut-o țândări. Acolo sunt răni adânci și urâte. Omul nostru e terminat aici, în țara asta.

— Nu am cum să-ți explic... Nu mă bazez nici pe zvonuri, nici pe date concrete. Dar plănuiește ceva. Și cu cât lucrurile devin mai liniștitoare pentru noi, cu atât știu că pericolul este mai mare. Și nu mă refer la treaba de acum cu dosarul Grasului. Am vorbit aseară cu Liderul Democratic Ales, mi-a relatat despre întâlniri, despre conferința dedicată terorismului la care a fost prezent și unde aș fi participat și eu dacă nu era nemernicul ăsta și am intuit că voia să mă întrebe despre situație, dar nu a făcut-o. Știm cu toții că este un om plin de decență. La final a aruncat așa în treacăt o vorbă despre situația din țară, dacă e sub control, dacă să ne pregătim de ceva negativ?

— Poate vă întreba legat de subiectul cu terorismul...

— Să îți spun ceva ce n-ar fi rău să reții, fiindcă vei lucra în continuare cu oameni politici. Nu un atentat terorist mă va da pe mine jos din această funcție. Din contră... Atunci voi fi întărit, voi solicita buget suplimentar, voi face apel la unitate în jurul Liderului Democratic Ales. Care va participa la procesiuni, slujbe, comemorări, mitinguri, va semna în cărți de onoare, va primi mesaje de susținere de la ambasadori și de la popoare prietene, va rosti discursuri, va face vizite internaționale și periodic va rosti amenințări la adresa atentatorilor. Va fi parte a unui cerc select al liderilor țărilor lovite de teroriști. Eu voi pica din funcție dacă adversarii politici ai Liderului Democratic Ales îi vor da o lovitură de care eu nu am aflat și pe care nu am contracarat-o. Atunci el va intra în alt cerc, de data asta deloc select, al fraierilor care au pierdut puterea deoarece oamenii puși de ei în pozițiile-cheie nu au performat. Deși nimeni nu o recunoaște, singura mea misiune reală este să îl țin în funcție și să fac în așa fel încât să fie reales în mod democratic. Iar asta nu este o lecție a noastră. Toți, absolut toți de prin

Europa sau mai de departe sunt la fel. Noi suntem puși de politicieni să păzim politicienii. Restul vine după.

— Am înțeles, șefu'... Spuneam și eu așa, de la mine.

— De-aia sunt agitat, de-aia nu înghit momeala că acolo nu e nimic, de-aia nenorocitul ăsta mi se pare atât de periculos.

— Suntem alături de dumneavoastră. Vă rog să fiți fără grijă.

— Dacă îi credeam pe toți cei care mi-au spus să stau fără grijă, eram fie fugăr ca omul nostru, fie în spatele gratiilor. Vrăjitorul... Ați vorbit cu el?

— Da. Exact cum vă raportam. Un tip relaxat. Ne spune ce vrem, despre orice și despre oricine. Acum chiar e pe dinafară.

— Atunci de ce se duce așa pe nepusă masă?

— Se plictisește. Are aproape șaptezeci de ani și cineva i-a oferit o ieșire din Capitală. Și mai ia și niște bani pentru asta.

— Ne-a spus ceva despre relația mai veche cu omul nostru?

— Nu mai ținea minte mare lucru. Cică ăla l-ar fi întrebat și în legătură cu politica, și în legătură cu sănătatea, și în legătură cu Amanta. Iar vrăjitorul susține că i-a furnizat mereu previziuni corecte.

— Acum ce să spună și ăsta? Mi-a dat bani și i-am livrat numai tâmpenii.

— Corect... Oricum, mâine aflăm și de la el tot ce se va întâmpla acolo.

— În regulă. La fata cu prosoapele am ajuns undeva?

— Nu încă, văr-su a tras-o de limbă, dar n-a ieșit mare lucru. De vorbit însă, ea vorbește de făcut bani, mulți bani.

— Ce bani? De unde?

— Nu e foarte clar, dar țineți minte că v-am informat că i-a arătat băiatului ăstuia, lui văr-su, un purcoi de bani. Ceva de tipul: dacă îți ții gura și nu mă spui lui taică-meu,